KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 21
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

40 ksiąg · 417 różnych siglów · 640 wystąpień · 920 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**Rz** List do Rzymian	13
Kpł Księga Kapłańska	2	**1 Kor** 1 List do Koryntian	16
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	2	**2 Kor** 2 List do Koryntian	17
Joz Księga Jozuego	2	**Ga** List do Galatów	18
Sdz Księga Sędziów	3	**Ef** List do Efezjan	19
1 Sm 1 Księga Samuela	3	**Flp** List do Filipian	21
2 Sm 2 Księga Samuela	3	**Kol** List do Kolosan	22
Ps Księga Psalmów	3	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	23
Prz Księga Przysłów	5	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	23
Koh Księga Koheleta	7	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	23
Iz Księga Izajasza	7	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	24
Jr Księga Jeremiasza	7	**Tt** List do Tytusa	24
Lm Lamentacje	7	**Hbr** List do Hebrajczyków	25
Ez Księga Ezechiela	7	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	27
Mi Księga Michesza	8	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	28
Mt Ewangelia według św. Mateusza	8	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	29
Mk Ewangelia według św. Marka	10	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	29
Łk Ewangelia według św. Łukasza	10	**2 J** 2 List św. Jana Apostoła	30
J Ewangelia według św. Jana	11	**Jud** List Judy	31
Dz Dzieje Apostolskie	12	**Ap** Apokalipsa św. Jana	31

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 21: s. 17

7 Czyż nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a przecież ty możesz nad nim panować".

Księga Kapłańska

Kpł 19,16

Lekcja 21: s. 22

16 Nie będziesz szerzył plotki wśród ludzi, nie będziesz nastawał na życie bliźniego - Ja jestem PANEM!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 11,26–28

Lekcja 21: s. 18

26 Patrzcie! Oto dziś kładę przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo - jeżeli będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, które dziś wam daję. 28 Przekleństwo - jeżeli nie będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, i zejdziecie z drogi, którą dziś wam nakazałem, aby pójść za innymi bogami, których nie znacie.

Księga Jozuego

Joz 7,1–5.20–26

Lekcja 21: s. 18

1 Izraelici naruszyli jednak nałożoną klątwę. Akan, syn Karmiego, który był synem Zabdiego, a ten synem Zeracha z plemienia Judy, przywłaszczył sobie coś z rzeczy obłożonych klątwą. Dlatego PAN rozgniewał się na Izraelitów. 2 Jozue wysłał mężczyzn z Jerycha do Aj, które leży w pobliżu Bet-Awen, na wschód od Betel, i dał im takie polecenie: "Idźcie i zbadajcie tę okolicę". Mężczyźni poszli i obejrzeli Aj. 3 Potem wrócili do Jozuego i powiedzieli mu: "Nie ma potrzeby, żeby szedł tam cały lud. Wystarczy, że pójdzie dwa lub trzy tysiące mężczyzn, a pokonają Aj. Nie trudź całego ludu, bo tamci są nieliczni". 4 Wyruszyło więc około trzech tysięcy mężczyzn, musieli jednak uciec przed wojownikami z Aj. 5 Wojownicy z Aj zabili około trzydziestu sześciu mężczyzn spośród nich, a potem ścigali ich od bramy miasta aż do Szebarim, gromiąc ich na stoku góry. Wtedy lud stracił odwagę i wpadł w przerażenie.

20 Akan odpowiedział Jozuemu: "To prawda, że zgrzeszyłem przeciw PANU, Bogu Izraela. Oto co uczyniłem: 21 Kiedy wśród łupów zobaczyłem piękny płaszcz z Szinearu, dwieście syklów srebra i sztabkę złota ważącą pięćdziesiąt syklów, wtedy zapragnąłem tych rzeczy i wziąłem je sobie. Są one zakopane w ziemi, na środku mojego namiotu, a srebro jest na samym spodzie". 22 Jozue wysłał więc posłańców, a ci pobiegli do tego namiotu. I rzeczywiście, rzeczy te były zakopane w namiocie, a srebro znajdowało się na samym spodzie. 23 Wzięli je więc ze środka namiotu i przynieśli do Jozuego i wszystkich Izraelitów, a następnie złożyli przed PANEM. 24 Wtedy Jozue w obecności całego Izraela wziął Akana, syna Zeracha, a wraz z nim srebro, płaszcz, sztabkę złota, jego synów i córki, jego woły, osły, owce, namiot i to wszystko, co do niego należało, i zaprowadził ich do Doliny Akor.

25 Wówczas Jozue powiedział: "Jak ty sprowadziłeś na nas nieszczęście, tak niech PAN sprowadzi je dziś na ciebie!". Wszyscy Izraelici ich kamienowali, a po ukamienowaniu spalili w ogniu. 26 Potem wznieśli nad nimi wielki stos kamieni, który istnieje aż do dziś. Wtedy uśmierzył się gniew PANA. Dlatego to miejsce nazywa się Doliną Akor aż po dzień dzisiejszy.

Księga Sędziów

Sdz 16,15–21

Lekcja 21: s. 18

15 Wówczas powiedziała do niego: "Jak możesz
mówić: «Kocham cię», skoro twoje serce jest
daleko ode mnie. Już trzy razy mnie oszukałeś i
nie wyjawiłeś, w czym tkwi twoja wielka siła". 16
Kiedy go tak zanudzała całymi dniami i
naprzykrzała się, całkiem stracił cierpliwość. 17
Otworzył przed nią serce i wyznał jej: "Nożyce nie
dotknęły mojej głowy, ponieważ od poczęcia
jestem poświęcony Bogu. Gdybym został
ostrzyżony, opuściłaby mnie moja siła, stałbym
się słaby i podobny do każdego innego
człowieka". 18 Dalila zrozumiała, że teraz otworzył
przed nią całe swoje serce. Poleciła przybyć
książętom filistyńskim, oznajmiając: "Przyjdźcie
jeszcze raz, bo wyjawił mi swoją tajemnicę".
Książęta filistyńscy przyszli do niej i wręczyli jej
przyniesione srebro.

19 A kiedy uśpiła go na swoich kolanach,
przywołała pewnego człowieka i poleciła obciąć
siedem pasm włosów z jego głowy. Samson zaczął
słabnąć i opuściła go jego siła. 20 Kiedy zawołała:
"Samsonie! Filistyni są przy tobie!", on się
przebudził i pomyślał sobie: "Wyjdę z tego
niebezpieczeństwa jak poprzednio i uwolnię się".
Nie wiedział jednak, że PAN go opuścił. 21 Wtedy
schwytali go Filistyni, wyłupili mu oczy i
odprowadzili do Gazy. Tam przykuty podwójnym
łańcuchem z brązu obracał żarna w więzieniu.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 21: s. 18

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na
jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie
wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie.
Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na
serce".

2 Księga Samuela

2 Sm 12,14–18

Lekcja 21: s. 18

14 Ponieważ jednak czyniąc tak, wzgardziłeś
PANEM, dziecko, które ci się urodzi, z pewnością
umrze!". 15 Potem Natan powrócił do swojego
domu. PAN zesłał ciężką chorobę na dziecko,
które urodziła Dawidowi była żona Uriasza. 16
Dawid modlił się za dziecko do Boga i surowo
pościł; wszedł do swojego mieszkania, przeleżał
całą noc na gołej ziemi. 17 Przyszli do niego
najbardziej szanowani spośród jego sług i prosili
go, aby się podniósł z ziemi i zjadł z nimi posiłek,
on jednak odmówił. 18 Po upływie tygodnia
dziecko umarło. Ale słudzy Dawida bali się mu
powiedzieć, że dziecko nie żyje, gdyż mówili:
"Gdy dziecko było przy życiu, on nie chciał
słuchać tego, co do niego mówiliśmy. Jakże teraz
możemy mu powiedzieć, że dziecko umarło?
Jeszcze zrobi sobie coś złego!".

Księga Psalmów

Ps 1,1–3

Lekcja 21: s. 3, 15, 23

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie
wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w
gronie szyderców, 2 lecz upodobał sobie w Prawie
PANA, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3
On jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami
wód, które przynosi owoc w swoim czasie. Jego
liście nie więdną, i wszystko, co robi, jest udane.

Ps 19,8–12

Lekcja 21: s. 3, 5, 7

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

Ps 23,1–6

Lekcja 21: s. 14

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak
mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym
odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie
po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje
imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie
ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i
laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną
stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi
głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie
dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA
po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 21: s. 17

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i
wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego
mieszkańcy.

Ps 37,1–40

Lekcja 21: s. 14, 18

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani
nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości,
2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną
jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń
dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim
kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni
pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe
kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją
prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w
ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość
temu, komu się powodzi, ani człowiekowi
podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć
oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił.
9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU
posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni,
daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie
będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się
rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny
prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego
zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że
jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają
miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i
nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz
ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk
będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż
wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona
bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN
podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich
dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie
zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu
będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą,
wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak
dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan
błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie,
zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki
człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24
Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma
go za rękę. 25 Byłem młodzieńcem i już się
zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego,
by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o
chleb żebrało.

26 On w każdym czasie lituje się i pożycza,
błogosławione będzie jego potomstwo. 27
Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na
wieki. 28 Bo PAN miłuje prawość i nie opuści
swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki.
Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo
bezbożnych wyginie. 29 Sprawiedliwi posiądą
ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. 30 Usta
sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego
język głosi sprawiedliwe wyroki.

31 W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego
nogi. 32 Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i
usiłuje go zabić, 33 lecz PAN nie zostawi go w ręku
tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie
sądzony. 34 Wyczekuj PANA i idź drogą, którą
wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię,
ujrzysz, jak giną bezbożni. 35 Widziałem, jak
bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr
rozłożysty.

36 Przechodziłem obok, a już go nie było,
szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. 37
Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto
zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. 38
Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni,
wyginie potomstwo bezbożnych. 39 A
sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest
ich obrońcą w czasie utrapienia. 40 Wspomaga ich
PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i
uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 51,3–6.8

Lekcja 21: s. 5, 15, 18

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej
w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź
nieprawość moją. 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej
winy i oczyść mnie z grzechu mojego. 5 Uznaję
bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest
zawsze przede mną. 6 Przeciwko Tobie samemu
zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe
uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym
wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu.

8 Oto miłujesz prawdę ukrytą, naucz mnie
tajników mądrości!

Ps 116,5

Lekcja 21: s. 6

5 Łaskawy jest PAN i sprawiedliwy, Bóg nasz jest
miłosierny.

Ps 119,9.11.16.24.28.41–42.50.105.133.143.156.160.165–168

Lekcja 21: s. 5, 6, 7, 16, 17, 19, 23

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę?
Zachowując Twoje słowa!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie
zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o
Twych słowach.

24 Gdyż Twoje pouczenia są dla mnie rozkoszą, są
one moimi doradcami.

28 Zalewam się łzami ze smutku, umocnij mnie
Twymi słowami!

41 Niech zstąpi na mnie Twoja łaska, PANIE,
Twoje wybawienie, zgodnie z obietnicą, 42 a dam
odpowiedź tym, co mi urągają, bo zaufałem
słowom Twoim.

50 Ona pokrzepia mnie w utrapieniu, gdyż słowo
Twoje daje mi życie.

105 Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i
światłem na mojej ścieżce.

133 Kieruj moimi krokami zgodnie z obietnicą
Twoją, by nie opanowała mnie żadna
niegodziwość.

143 Dopadł mnie ucisk i strapienie, lecz rozkoszuję
się Twymi nakazami.

156 Zawsze okazujesz miłosierdzie swoje, PANIE;
ożyw mnie zgodnie z Twymi wyrokami.

160 Podstawą słów Twoich jest prawda, wieczne są
wyroki Twej sprawiedliwości.

165 Wielki pokój dla miłujących Twe Prawo, tacy
nie mogą się potknąć. 166 Wyczekuję Twego
zbawienia, PANIE, i miłuję nakazy Twoje. 167
Zachowuję Twoje pouczenia i bardzo je miłuję. 168
Przestrzegam przykazań i pouczeń Twoich, bo
wszystkie me drogi są Ci znane, Panie.

Ps 139,23–24

Lekcja 21: s. 2

23 Przeniknij i poznaj moje serce, Boże, wypróbuj
mnie i rozeznaj moje ścieżki! 24 Zobacz, czy idę
drogą nieprawą, poprowadź mnie drogą
odwieczną!

Ps 145,14.17

Lekcja 21: s. 6, 18

14 PAN podtrzymuje tych, którzy upadają, i
podnosi wszystkich poniżonych.

17 Sprawiedliwy jest PAN na wszystkich swych
drogach i wierny we wszystkich swych dziełach.

Księga Przysłów

Prz 1,22–32

Lekcja 21: s. 18, 22

22 "Jak długo jeszcze, niedoświadczeni, będziecie
kochać brak doświadczenia, dokąd, szydercy,
będziecie szydzić, a wy, nierozumni, nienawidzić
wiedzy? 23 Przyjmijcie moje upomnienia! Oto chcę
wam przekazać mego ducha, oznajmić moje
słowa. 24 Bo gdy wołałam, odwracaliście się, kiedy
wyciągałam ręce, nikt na to nie zważał. 25
Lekceważyliście każdą moją radę i nie
przyjmowaliście mojego upomnienia. 26 Dlatego
będę się naigrawać z waszego nieszczęścia, będę
was wyśmiewać, gdy ogarnie was lęk,

27 gdy strach uderzy w was jak burza, a
nieszczęście porwie was jak huragan, gdy
przygniecie was ucisk i troska. 28 Wówczas będą
mnie wzywać, ale nie odpowiem, będą pilnie
szukać, ale mnie nie znajdą, 29 bo znienawidzili
wiedzę, nie skłaniali się ku bojaźni PANA. 30 Nie
postępowali według mojej rady, gardzili każdym
moim upomnieniem. 31 Będą więc jeść owoce
swych uczynków, dosyć będą mieli swych
własnych rad!

32 Bo niedoświadczonych zgubi ich upór, a
głupców zniszczy beztroski spokój.

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 21: s. 14, 18

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych
oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła.
8 To da moc twemu ciału i twardość twoim
kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i
pierwocinami ze wszystkich twych plonów.

10 Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje
tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź,
mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się
Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego
karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.

25 Nie musisz się lękać nagłej trwogi ani burzy,
która uderzy w bezbożnych, 26 bo PAN ciebie
wesprze, On twoją nogę uchroni przed sidłem.

Prz 4,14–19

Lekcja 21: s. 3

14 Nie wchodź na ścieżkę bezbożnych, na drogę
złych nie wkraczaj! 15 Omijaj ją, nie idź nią,
odwróć się od niej i oddal! 16 Bo oni nie zasną,
zanim nie popełnią zła, nie potrafią usnąć, dopóki
nie sprowadzą nieszczęścia. 17 Ich chlebem -
nieprawość, a winem - przemoc. 18 Ścieżka
sprawiedliwych jest jak światło poranne, które
staje się coraz jaśniejsze, aż dojdzie do dnia
pełnego.

19 Droga przewrotnych jest jak ciemność, nie
wiedzą, o co się potkną.

Prz 10,18

Lekcja 21: s. 15

18 Kto przechowuje w sobie nienawiść - ma w
ustach kłamstwo, a kto rozgłasza oszczerstwa,
jest głupcem.

Prz 11,14

Lekcja 21: s. 17, 22

14 Bez trafnych zarządzeń upada naród, a
zwycięstwo zależy od wielu doradców.

Prz 13,15

Lekcja 21: s. 21

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

15 Rozsądek wzbudza życzliwość, ale droga
wiarołomnych jest wyboista.

Prz 15,22

Lekcja 21: s. 17, 22

22 Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą
doradców będą wykonane.

Prz 17,9.17

Lekcja 21: s. 15, 22

9 Jeśli chcesz, żeby cię ludzie kochali, przebaczaj
im winy, bo ten, kto jest pamiętliwy, traci
przyjaciół.

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a rodzony
brat wspiera w przeciwnościach.

Prz 18,8

Lekcja 21: s. 22

8 Słowa plotkarza są jak przysmaki, docierają aż
do głębi wnętrzności.

Prz 20,19

Lekcja 21: s. 15

19 Kto ugania się za plotkami, zdradzi tajemnice,
nie wiąż się z człowiekiem gadatliwym.

Prz 24,6.16

Lekcja 21: s. 7, 18

6 Bo wojnę możesz prowadzić tylko mądrymi
zarządzeniami, a zwycięstwo zależy od licznych
doradców.

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to
wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

Prz 26,5

Lekcja 21: s. 22

5 Odpowiedz głupcowi według jego głupoty, aby
nie wydawało mu się, że jest mądry.

Prz 27,1–2.5–6.12.17

Lekcja 21: s. 3, 15, 17, 22

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie
wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni
chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne
wargi.

5 Lepsze jest jawne upomnienie niż ukrywana
miłość. 6 Rany zadane przez kochającego
wynikają z wierności, ale pocałunki
nienawidzącego oznaczają zdradę.

12 Rozważny dostrzega zło i chowa się przed nim,
niedoświadczeni zaś idą przed siebie i ponoszą
szkodę.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali
siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 30,5.32

Lekcja 21: s. 7, 15

5 Każde słowo Boga jest pewne. On jest tarczą
tych, którzy u Niego szukają opieki.

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się
potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 4,9–12

Lekcja 21: s. 7, 17

9 Lepiej jest dwojgu niż człowiekowi samotnemu.
We dwoje osiąga się lepszy zysk z pracy. 10 Gdy
bowiem jedno upadnie, drugie pomaga mu wstać.
Przeciwnie - gdy samotny człowiek upadnie, nie
ma nikogo, kto by go podniósł. 11 Nawet gdy
dwoje śpi razem, jest im ciepło, podczas gdy
śpiący w pojedynkę nie potrafi się rozgrzać. 12 A w
razie napadu kogoś mocniejszego - we dwoje
mogą stawić mu czoła. Bo im więcej sznur ma
włókien, tym więcej wytrzyma!

Księga Izajasza

Iz 59,9–21

Lekcja 21: s. 6

9 Dlatego daleka jest od nas prawość i nie dociera
do nas sprawiedliwość. Wyglądamy światła, a oto
ciemności, jasnych promieni, a chodzimy w
mroku. 10 Jak niewidomi po omacku dotykamy
ściany, idziemy niepewnie jakby bez oczu, w
południe potykamy się, jakby było ciemno. Zdrowi
- a jakby umarli. 11 Pomrukujemy wszyscy jak
niedźwiedzie i nieustannie wzdychamy niby
gołębie. Wyglądamy prawości, ale jej nie ma,
zbawienia, lecz jest od nas daleko. 12 Bo przed
Tobą są nasze liczne występki i przeciw nam
świadczą nasze grzechy. Jesteśmy świadomi
naszych przestępstw, i znamy nasze winy: 13 bunt
i niewierność wobec PANA, odstępstwo od
naszego Boga, zamierzony wyzysk i oszustwo,
knucie i mówienie kłamstwa.

14 I tak prawość została usunięta, a
sprawiedliwość odstawiona daleko, bo prawda
jest podważana publicznie, a szczerość nie może
dojść do głosu. 15 Prawda została wygnana, a kto
nie chce popełniać zła, pada ofiarą grabieży. A
PAN widział, że nie ma prawości, i to Mu się nie
podobało. 16 Widział, że nikt nie staje w jej
obronie, i bardzo się nad tym zdumiał. Wtedy sam
podniósł zbawcze ramię i wsparł się na swej
sprawiedliwości. 17 Jak pancerz założył
sprawiedliwość i hełm zbawienia na głowę. Strój
odpłaty włożył jak szatę, żarliwością okrył się jak
płaszczem. 18 Odpłaci stosownie do czynów:
swoim wrogom - gniewem, swoim przeciwnikom -
odwetem; również wyspom odpłaci odwetem.

19 Wtedy lękać się będą na zachodzie imienia
PANA, a na wschodzie Jego chwały bo przybędzie
jak spiętrzona rzeka gnana tchnieniem PANA. 20
Na Syjon jednak przyjdzie jako odkupiciel do
potomków Jakuba, którzy porzucili dawne
grzechy wyrocznia PANA. 21 Takie oto jest moje
przymierze z nimi - mówi PAN: Duch mój, który
trwa w tobie, i moje słowa, które włożyłem w twe
usta, nie znikną z twoich ust ani z ust twojego
potomstwa, ani z ust potomków twoich synów -
mówi PAN - odtąd i na wieki!

Księga Jeremiasza

Jr 23,29

Lekcja 21: s. 7

29 Czy moje słowo nie jest jak ogień wyrocznia
PANA - i jak młot kruszący skałę?

Lamentacje

Lm 3,22–23

Lekcja 21: s. 19

22 Choć bliscy śmierci - z łaski PANA żyjemy, gdyż
nieskończone Jego miłosierdzie 23 każdego ranka
objawia się na nowo. Wielka jest Twoja wierność!

Księga Ezechiela

Ez 18,4.20

Lekcja 21: s. 21

4 Bo każde życie ludzkie zależy ode Mnie. Moje
jest życie ojca i życie syna. Każdy jednak, kto
grzeszy, umrze.

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Księga Micheasza

Mi 7,7–9

Lekcja 21: s. 18

7 Ja zaś wyglądam PANA, wyczekuję Boga,
mojego Zbawcy. Mój Bóg mnie wysłucha! 8 Nie
śmiej się ze mnie, nieprzyjaciółko! Bo chociaż
upadłam, powstanę. Chociaż przebywam w
ciemności, PAN jest moim światłem. 9
Zgrzeszyłam przeciw PANU, więc muszę znosić
Jego gniew do czasu, aż ujmie się za mną i odda
mi sprawiedliwość. On mnie wyprowadzi do
światła i będę oglądać Jego zbawcze dzieła.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,1–11

Lekcja 21: s. 7

1 Potem Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby tam kusił Go diabeł. 2 Po czterdziestu dniach i
nocach postu odczuwał głód. 3 Wtedy zbliżył się
do Niego kusiciel i powiedział: "Jeśli jesteś Synem
Bożym, rozkaż, żeby te kamienie stały się
chlebem. 4 Lecz On mu odpowiedział: "Napisano:
Nie samym chlebem żyje człowiek, ale tym
wszystkim, co pochodzi z ust Boga. 5 Wtedy zabrał
Go diabeł do Świętego Miasta, postawił na
szczycie świątyni

6 i powiedział: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się
w dół. Napisano bowiem: Swoim aniołom wyda
polecenie o Tobie. Na rękach będą Cię nosić,
abyś nie uraził o kamień swej nogi. 7 Jezus mu
odpowiedział: "Napisano także: Nie będziesz
wystawiał na próbę Pan, twego Boga. 8 Następnie
wyprowadził go diabeł na bardzo wysoką górę,
pokazał Mu wszystkie królestwa świata z całym
ich przepychem 9 i powiedział: "Dam Ci to
wszystko, jeśli upadniesz na kolana i oddasz mi
hołd. 10 Lecz Jezus mu odpowiedział: "Idź precz,
szatanie! Bo napisano: Panu, twemu Bogu,
będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czci".

11 Wtedy opuścił Go diabeł, a zbliżyli się do Niego
aniołowie i służyli Mu.

Mt 5,9.13–16.23–24.43–48

Lekcja 21: s. 3, 14, 15, 16, 17, 20, 23

9 Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ
oni zostaną nazwani synami Bożymi.

13 Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci
swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje
się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i
podeptanie przez ludzi. 14 Wy jesteście światłem
dla świata. Nie może się ukryć miasto położone
na górze. 15 Nie zapala się też lampy po to, by ją
schować pod garncem, lecz stawia się ją na
świeczniku, żeby świeciła wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak też niech świeci wasze światło dla
ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili
waszego Ojca, który jest w niebie

23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,34

Lekcja 21: s. 15

34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy
zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć
swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12

Lekcja 21: s. 2, 5, 16, 20, 23, 25

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

12 Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem
wymaga Prawo i Prorocy.

Mt 10,28–31

Lekcja 21: s. 14

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż
duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego,
który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. 29
Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną
monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na
ziemię wbrew woli waszego Ojca. 30 Jeśli zaś
chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są
wszystkie policzone. 31 Nie bójcie się więc! Wy
jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Mt 12,34

Lekcja 21: s. 23

34 Potomstwo żmijowe! Jak możecie powiedzieć
coś dobrego, skoro jesteście źli? Usta mówią
przecież to, czym jest przepełnione serce.

Mt 15,18–20

Lekcja 21: s. 23

18 To zaś, co z ust wychodzi, wypływa z serca. To
właśnie plami człowieka. 19 Z serca bowiem
pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa,
czyny rozpustne, kradzieże, fałszywe świadectwa,
bluźnierstwa. 20 To właśnie czyni człowieka
nieczystym. Jedzenie nieumytymi rękami nie
plami człowieka.

Mt 18,15–17.21–35

Lekcja 21: s. 14, 21, 22

15 Jeżeli twój brat zgrzeszy przeciw tobie, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli cię nie posłucha,
weź ze sobą jeszcze jedną lub dwie osoby, niech
cała sprawa rozstrzygnie się w oparciu o zeznanie
dwóch lub trzech świadków. 17 Jeżeli ich także nie
posłucha, powiedz o tym Kościołowi. A jeśli nawet
Kościoła nie posłucha, niech będzie dla ciebie jak
poganin i celnik.

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy
mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini?
Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział:
"Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt
siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie
podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć
się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić,
przyprowadzono mu dłużnika, który był mu
winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie
miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z
żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten
sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał:
«Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27
Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług
mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał
innego sługę swego pana, który był mu winien sto
denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił:
«Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na
ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko
ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i
wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim
swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i
powiedział: «Jesteś złym człowiekiem!
Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i
ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim
dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?».
34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie
odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami
mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was
szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 21: s. 17

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 21: s. 14

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 24,24

Lekcja 21: s. 4

24 Pojawią się bowiem fałszywi chrystusi i fałszywi
prorocy. Będą czynić wielkie znaki i cuda. Będą
chcieli w ten sposób - o ile jest to możliwe -
zwieść nawet wybranych.

Mt 25,14–29

Lekcja 21: s. 17

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan
mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś,
że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać
tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc
przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie
odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu
talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i
będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma,
zostanie zabrane nawet to, co ma.

Mt 26,41

Lekcja 21: s. 5

41 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli
pokusie. Duch wprawdzie gorliwy, ale ciało słabe.

Ewangelia według św. Marka

Mk 5,19–20

Lekcja 21: s. 15

19 Lecz On się nie zgodził. Powiedział do niego:
"Wracaj do domu, do swoich, i opowiadaj im, co
Pan ci uczynił i jak się nad tobą zmiłował. 20
Odszedł więc i zaczął rozgłaszać w Dekapolu o
tym, co Jezus dla niego uczynił, a wszyscy się
dziwili.

Mk 7,20–23

Lekcja 21: s. 23

20 I mówił dalej: "Co wychodzi z człowieka, to
właśnie go plami. 21 Z wnętrza, z serca ludzkiego
pochodzą złe myśli, rozpusta, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zawiść,
bluźnierstwo, pycha, głupota. 23 Całe to zło
wychodzi na zewnątrz i plami człowieka.

Mk 11,25–26

Lekcja 21: s. 17, 20

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy przystępujecie do modlitwy,
przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby
również wasz Ojciec, który jest w niebie,
przebaczył wasze przewinienia. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,39–45

Lekcja 21: s. 5, 23

39 Powiedział im też przypowieść: "Czy niewidomy
może prowadzić niewidomego? Czy obaj nie
wpadną do dołu? 40 Uczeń nie jest większy od
nauczyciela. Ale każdy należycie wykształcony
będzie jak jego nauczyciel. 41 Dlaczego widzisz
drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym
oku nie dostrzegasz? 42 Jak możesz mówić swemu
bratu: «Bracie, pozwól, że wyjmę drzazgę, która
jest w twoim oku», jeśli nie widzisz belki we
własnym oku? Obłudniku! Wyjmij najpierw belkę
z własnego oka, a wtedy przejrzysz i będziesz
mógł wyjąć drzazgę z oka twojego brata. 43 Nie
jest dobre to drzewo, które rodzi złe owoce. Ani
też nie jest złe to drzewo, które rodzi dobre
owoce.

44 Każde drzewo poznaje się po jego owocach. Nie
zbiera się fig z cierni ani winogron z głogu. 45
Dobry człowiek z dobrego skarbca swojego serca

wydobywa dobro, a zły ze złego skarbca wydobywa zło. Jego usta mówią przecież to, czym jest przepełnione serce.

Łk 9,23–24

Lekcja 21: s. 14

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten je ocali.

Łk 10,20.25–37

Lekcja 21: s. 15, 20

20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze imiona są zapisane w niebie.

25 Pewien znawca Prawa wystąpił i zapytał Go podchwytliwie: "Nauczycielu, co powinienem czynić, aby otrzymać życie wieczne?. 26 On mu odrzekł: "Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?. 27 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak samego siebie. 28 Powiedział mu: "Odpowiedziałeś poprawnie. Czyń tak, a będziesz żył!. 29 On zaś, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: "A kto jest moim bliźnim?.

30 Jezus, nawiązując do tego, powiedział: "Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce bandytów. Oni go obrabowali, pobili i zostawiając ledwie żywego, odeszli. 31 Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan. Gdy go zobaczył, ominął go z daleka. 32 Podobnie i lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, ominął go z daleka. 33 Pewien zaś Samarytanin, będąc w drodze, przechodził obok niego. A gdy go ujrzał, ulitował się. 34 Podszedł i opatrzył jego rany, zalewając je oliwą i winem. Potem wsadził go na swoje juczne zwierzę, zawiózł do gospody i opiekował się nim.

35 Nazajutrz wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i powiedział: «Opiekuj się nim, a jeśli wydasz więcej, oddam ci, gdy będę wracał». 36 Jak sądzisz, który z tych trzech okazał się bliźnim napadniętego przez bandytów?. 37 On odpowiedział: "Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus powiedział do niego: "Idź i ty czyń podobnie.

Łk 17,3–4

Lekcja 21: s. 20, 22

3 Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy, upomnij go. A jeśli się nawróci, przebacz mu. 4 Jeśli nawet siedem razy na dzień zawini przeciwko tobie i siedem razy powie ci: «Żałuję», przebacz mu.

Łk 22,40

Lekcja 21: s. 5

40 Gdy był już na miejscu, powiedział do nich: "Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

Ewangelia według św. Jana

J 3,3.16–21.36

Lekcja 21: s. 2

3 Wówczas Jezus oznajmił: "Uroczyście zapewniam cię: Żaden człowiek nie może zobaczyć królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi na nowo.

16 Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne. 17 Bóg przecież nie posłał swego Syna na świat, aby go sądził, lecz aby go zbawił. 18 Ten, kto w Niego wierzy, nie podlega sądowi; ten jednak, kto nie wierzy, już został osądzony, ponieważ nie uwierzył w to, kim jest jednorodzony Syn Boży. 19 Sąd zaś polega na tym: na świecie pojawiła się światłość, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość, ponieważ ich czyny były złe. 20 Każdy bowiem, kto popełnia zło, nienawidzi światłości i nie lgnie do niej, aby jego czyny nie stały się jawne.

21 Ten natomiast, kto żyje w prawdzie, zbliża się do światłości, aby jego czyny były widoczne - jako dokonane w Bogu.

36 Stąd każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. Kto natomiast nie jest posłuszny Synowi, nie będzie miał udziału w tym życiu, lecz ciąży na nim gniew Boży.

J 8,31–32.34–36

Lekcja 21: s. 1, 5

31 Tym Żydom, którzy Mu uwierzyli, Jezus oświadczył: "Jeśli pozostaniecie wierni mojej nauce, będziecie rzeczywiście moimi uczniami 32 i poznacie prawdę, a prawda uczyni was wolnymi.

34 Wtedy Jezus im odrzekł: "Uroczyście zapewniam was: Każdy, kto popełnia grzech, staje się niewolnikiem grzechu. 35 Niewolnik nie

pozostaje w domu na zawsze, stale natomiast pozostaje w nim Syn. [36] Jeżeli więc Syn obdarzy was wolnością, będziecie naprawdę wolni.

J 10,27–29

Lekcja 21: s. 1

[27] Moje owce są Mi posłuszne. Ja je znam, a one podążają za Mną. [28] Ja też daję im życie wieczne i nigdy nie zginą, ani nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. [29] Mój Ojciec, który jest większy od wszystkich, dał Mi je i nikt nie może ich wyrwać z ręki Ojca.

J 12,31

Lekcja 21: s. 4

[31] Teraz dokonuje się sąd nad tym światem. Teraz zostanie usunięty władca tego świata.

J 13,35

Lekcja 21: s. 5

[35] Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.

J 14,6.15–17

Lekcja 21: s. 5, 19, 20, 23

[6] Jezus mu odpowiedział: "Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca jak tylko przeze Mnie.

[15] Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje przykazania. [16] A Ja będę prosił Ojca i da wam innego Wspomożyciela, aby pozostał z wami na zawsze, [17] Ducha Prawdy, którego świat nie jest w stanie przyjąć, ponieważ ani Go nie widzi, ani nie zna. Wy Go znacie, bo przebywa wśród was i będzie w was.

J 15,5.8.10–11

Lekcja 21: s. 18, 23

[5] Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

[8] Przez to bowiem doznał chwały mój Ojciec, że przynosicie obfity owoc i jesteście moimi uczniami.

[10] Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja spełniłem przykazania mojego Ojca i trwam w Jego miłości. [11] Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja radość i aby ta radość była doskonała.

J 16,23–24.33

Lekcja 21: s. 5, 6

[23] W owym dniu o nic nie będziecie Mnie już pytać. Uroczyście zapewniam was: O cokolwiek poprosicie Ojca w imię moje, da wam. [24] Dotychczas nie prosiliście o nic w imię moje. Proście więc, a otrzymacie, aby wasza radość była pełna.

[33] To wam powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczać ucisków, lecz ufajcie! - Ja zwyciężyłem świat.

J 17,17

Lekcja 21: s. 5

[17] Uświęć ich przez prawdę! Twoja nauka jest prawdą.

Dzieje Apostolskie

Dz 23,1

Lekcja 21: s. 18

[1] Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 21: s. 18

[16] Dlatego staram się mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i ludzi.

Dz 26,14–18

Lekcja 21: s. 14

[14] Gdy wszyscy upadliśmy na ziemię, usłyszałem głos, mówiący do mnie po hebrajsku: «Szawle, Szawle! Dlaczego Mnie prześladujesz? Trudno ci wierzgać przeciwko ościeniowi». [15] Wówczas zapytałem: «Kim jesteś, Panie?». A Pan odpowiedział: «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. [16] Podnieś się jednak i stań na nogi! Ukazałem ci się po to, aby cię uczynić sługą i świadkiem tego, co zobaczyłeś, i tego, co jeszcze ci objawię. [17] Wyrwę cię spośród tego narodu i pogan. Do nich cię posyłam, [18] abyś otworzył im oczy, odwrócił ich od ciemności ku światłu, od władzy szatana do Boga. Aby przez wiarę we Mnie otrzymali odpuszczenie grzechów i dziedzictwo ze świętymi».

List do Rzymian

Rz 1,17–23.28–32

Lekcja 21: s. 6, 21, 22

17 W niej bowiem sprawiedliwość Boga objawia się
dzięki wierze dla wiary, jak jest napisane:
sprawiedliwy dzięki wierze żyć będzie. 18
Natomiast gniew Boga z nieba objawia się
przeciw wszelkiej bezbożności i
niesprawiedliwości tych ludzi, którzy
nie-sprawiedliwością krępują prawdę. 19 Przecież
to, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich jawne,
gdyż Bóg im to objawił. 20 To bowiem, co w Bogu
niewidzialne - Jego wiekuista moc oraz boskość -
od stworzenia świata staje się widzialne dzięki
rozumnemu oglądaniu dzieł Bożych. Dlatego
ludzie ci nie mają wymówki. 21 Bo gdy poznali
Boga, nie oddali Mu czci jako Bogu, ani też nie
byli Mu wdzięczni, ale pogubili się w swych
dociekaniach i w mroku pogrążyło się ich
nierozumne serce.

22 Uznając siebie za mądrych, stali się głupimi. 23
Odrzucili majestat nieśmiertelnego Boga,
przyjmując to, co jest podobizną śmiertelnego
człowieka, ptaków, czworonogów i płazów.

28 A ponieważ nie dołożyli starania, aby zachować
wiedzę o Bogu, wydał ich Bóg ułomnemu
rozumowi, tak że czynili to, czego się nie godzi. 29
Pełni wszelkiej niesprawiedliwości,
przewrotności, chciwości, podłości i zawiści,
zbrodniczy, kłótliwi, podstępni, złośliwi,
obmawiający 30 i rzucający oszczerstwa,
nienawidzący Boga, pyszni, wyniośli, chełpliwi,
poszukujący zła, nieposłuszni rodzicom, 31
nierozumni, zdradliwi, nieczuli, niemiłosierni. 32
Oni - znając wyrok Boży, że ci, którzy tego się
dopuszczają, zasługują na śmierć - nie tylko to zło
czynią, ale nawet chwalą postępujących w ten
sposób.

Rz 3,21–22

Lekcja 21: s. 6

21 Ale właśnie teraz, poza Prawem, ujawniła się
Boża sprawiedliwość, o której świadczą Prawo i
Prorocy. 22 Jest to sprawiedliwość Boga osiągana
przez wiarę w Jezusa Chrystusa, ofiarowana bez
różnicy wszystkim wierzącym.

Rz 5,3–5

Lekcja 21: s. 14, 23

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

Rz 6,1–23

Lekcja 21: s. 2, 5, 13, 14, 15, 18, 21, 24, 26, 27

1 Czy chcemy przez to powiedzieć, że powinniśmy
trwać w grzechu, aby łaska się upowszechniła? 2
Ależ nie! Skoro umarliśmy dla grzechu, jakże
moglibyśmy nadal w nim żyć? 3 Czy nie wiecie, że
my, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusie
Jezusie, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierci? 4
Przez chrzest zostaliśmy pogrzebani razem z Nim
w śmierci po to, aby wejść w nowe życie, tak jak
Chrystus został wskrzeszony z martwych dla
chwały Ojca. 5 Bo jeśli zostaliśmy złączeni z Nim
przez śmierć podobną do Jego śmierci, będziemy
także złączeni przez podobne zmartwychwstanie.

6 To wiedzmy, że już nigdy nie wolno nam służyć
grzechowi, ponieważ nasz stary człowiek został
razem z Nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało
uległo zniszczeniu. 7 Ten bowiem, kto umarł,
został uwolniony od grzechu. 8 Jeśli natomiast
umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że z Nim też
będziemy żyć, 9 bo wiemy, że Chrystus,
wskrzeszony z martwych, już nie umiera, śmierć
nad Nim już nie zapanuje. 10 Jego śmierć była
śmiercią dla grzechu raz na zawsze, Jego życie
natomiast jest życiem dla Boga.

11 Tak i wy uważajcie siebie za umarłych dla
grzechu, żyjących zaś dla Boga w Chrystusie
Jezusie. 12 Niech więc grzech nie króluje w
waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce. 15 Czy wobec tego mamy
grzeszyć, bo nie podlegamy już Prawu, lecz łasce?
Ależ nie!

16 Czyż nie wiecie, że poddając się komukolwiek
jako posłuszni niewolnicy, jesteście niewolnikami
tego, komu okazujecie posłuszeństwo? Albo
jesteście poddani grzechowi prowadzącemu do
śmierci, albo posłuszeństwu, które prowadzi do
usprawiedliwienia. 17 Bogu niech będą dzięki, że
choć byliście niewolnikami grzechu, okazaliście

szczere posłuszeństwo tej nauce, która została wam przekazana. 18 Uwolnieni od grzechu staliście się sługami prawości. 19 Mówię po ludzku - z powodu waszej słabości. Podobnie jak oddawaliście się w niewolę nieczystości i rosnącej wciąż nieprawości, tak teraz oddajcie się służbie sprawiedliwości, która prowadzi do świętości. 20 Bo kiedy byliście niewolnikami grzechu, nie byliście poddani sprawiedliwości.

21 Jakie owoce przynosiliście wówczas? Takie, których teraz się wstydzicie; ich końcem jest śmierć. 22 Obecnie zaś, jako uwolnieni od grzechu i posłuszni Bogu, przynosicie owoce, które prowadzą do świętości, a końcem ich jest życie wieczne. 23 Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, a darem Boga - życie wieczne w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

Rz 8,2–18.26–29.31–39

Lekcja 21: s. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 13, 14, 18, 19, 23, 24

2 gdyż prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolniło cię od prawa grzechu i śmierci. 3 Co było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, tego dokonał Bóg, posyłając swego Syna w ciele podobnym do ciała grzesznego. W tym ciele potępił On grzech, 4 aby nakaz Prawa wypełnił się w nas, którzy nie postępujemy według ciała, ale według Ducha. 5 Ci bowiem, którzy są cieleśni, myślą o sprawach ciała, ci zaś, którzy są duchowi - o sprawach Ducha. 6 Otóż myślenie Ducha prowadzi do życia i pokoju, a myślenie ciała - do śmierci,

7 gdyż myślenie ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie uznaje ono bowiem, ani nie może uznawać prawa Bożego. 8 Ci więc, którzy postępują według ciała, nie mogą się podobać Bogu. 9 Wy jednak nie jesteście w ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga w was mieszka. Jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, to nie należy do Niego. 10 Lecz jeśli Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest śmiertelne z powodu grzechu, Duch daje życie dzięki usprawiedliwieniu. 11 Jeśli więc mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi wasze śmiertelne ciała dzięki mieszkającemu w was Jego Duchowi.

12 Nie jesteśmy więc, bracia, dłużnikami ciała, abyśmy mieli żyć według ciała. 13 Jeśli bowiem żyjecie według ciała, umrzecie. Jeżeli jednak z pomocą Ducha usuniecie uczynki ciała, będziecie żyli. 14 Ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. 15 Nie przyjęliście przecież ducha niewoli, aby trwać w lęku, ale przyjęliście Ducha, który czyni was dziećmi. W Nim wołamy: Abba, Ojcze! 16 Właśnie ten Duch zaświadcza naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Boga.

17 A jeśli jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, o ile razem z Nim cierpimy, abyśmy też wraz z Nim doznawali chwały. 18 Sądzę bowiem, że obecnych cierpień nie da się porównać z przyszłą chwałą, która ma się w nas objawić.

26 Właśnie w ten sposób Duch przychodzi nam z pomocą w naszej słabości. Gdy nie wiemy, jak mamy się modlić, Duch wstawia się za nami wołaniem bez słów. 27 A Bóg, który przenika serca, zna pragnienie Ducha, ponieważ to właśnie zgodnie z Jego wolą Duch wstawia się za świętymi. 28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich dobra. Zostali oni wezwani według wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich, dlaczego więc nie miałby nam ofiarować wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem potępiającym? Przecież wstawia się za nami Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie Boga! 35 Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód, nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

Rz 10,8–11

Lekcja 21: s. 2

8 Co więc mówi? Słowo jest blisko ciebie, na
twoich ustach i w twoim sercu. Właśnie takie jest
słowo wiary, które głosimy. 9 Bo jeśli wyznasz
ustami, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu,
że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz
zbawiony. 10 Bo trzeba uwierzyć sercem, by zostać
usprawiedliwionym, wyznać natomiast ustami,
aby być zbawionym. 11 Mówi bowiem Pismo: Nikt,
kto wierzy w niego, się nie zawiedzie.

Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 21: s. 3, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 23

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe.

9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła,
przylgnijcie do dobra. 10 Serdeczni w braterskiej
miłości wzajemnie się wyprzedzajcie w
okazywaniu szacunku. 11 Nie traćcie gorliwości,
bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. 12
Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie wytrwali. 13 Wspomagajcie świętych,
przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują;
błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Radujcie się z
radosnymi, płaczcie z płaczącymi. 16 Bądźcie
jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co wyniosłe, ale
miejcie upodobanie w tym, co skromne. Nie
bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla wszystkich
ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi
ludźmi zachowujcie pokój.

19 Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej kiedy
twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest
spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz
nad jego głową rozżarzone węgle. 21 Nie daj się
zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj dobrem.

Rz 13,1–14

Lekcja 21: s. 16, 21

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje
władzom, którym podlega. Nie ma bowiem
władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda,
która istnieje, została ustanowiona przez Boga. 2
Dlatego ten, kto sprzeciwia się władzy, występuje
przeciw porządkowi Boga, a ci, którzy występują
przeciw porządkowi, sami na siebie ściągają karę.
3 Sprawujący władzę nie wywołują lęku u tych, co
dobrze czynią, ale u tych, którzy czynią źle.
Chcesz więc nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest przecież na
służbie u Boga, aby cię zachęcić do dobrego. Jeśli
natomiast źle postępujesz, lękaj się, bo nie na
darmo nosi miecz. Jest przecież na służbie u
Boga, sprowadzając gniew na tego, kto dopuszcza
się zła. 5 Dlatego trzeba się jej podporządkować
nie tylko ze względu na karę, ale i ze względu na
sumienie.

6 Także dlatego płacicie podatki. Ci, którzy się
tym zajmują, pełnią służbę Bożą. 7 Każdemu
oddajcie, co się mu należy: komu podatek - temu
podatek, komu cło - cło; przed kim należy
odczuwać lęk - lęk, wobec kogo szacunek - temu
szacunek. 8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz
wzajemnej miłości. Ten bowiem, kto miłuje
bliźniego, wypełnił Prawo. 9 Ponieważ
przykazania: Nie dopuścisz się cudzołóstwa, nie
popełnisz morderstwa, nie będziesz kradł, nie
będziesz pożądał, i każde inne, zawiera się w tym:
Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie
samego. 10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu.
Miłość jest więc pełnią Prawa.

11 Poznajcie, że nadszedł już czas sposobny i pora,
abyście wstali ze snu. Teraz bowiem wasze
zbawienie jest bliżej niż wówczas, gdy
uwierzyliście. 12 Noc przeminęła i dzień się
przybliżył. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a
nałóżmy zbroję światła. 13 Postępujmy godnie, jak
za dnia, bez hulanek i pijaństwa, bez rozwiązłości
i wyuzdania, bez kłótni i zawiści. 14 Ubierzcie się
natomiast w Pana Jezusa Chrystusa i nie
troszczcie się o ciało - o spełnianie jego
pożądliwości.

Rz 14,12.17

Lekcja 21: s. 18, 21, 22, 23

12 Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu.

17 Bo królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale
sprawiedliwość, pokój i łaska w Duchu Świętym.

Rz 15,1–2

Lekcja 21: s. 22, 23

1 My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy
dźwigać ułomności słabych, a nie szukać
upodobania w sobie samych. 2 Każdy z nas niech
się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i
zbudowania.

Rz 16,20

Lekcja 21: s. 6

20 Bóg pokoju zaś wkrótce zetrze szatana pod
waszymi stopami. Łaska naszego Pana, Jezusa,
niech będzie z wami.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,4–9.30

Lekcja 21: s. 4, 6, 19

4 Nieustannie dziękuję za was mojemu Bogu, za
łaskę Bożą, którą otrzymaliście dzięki
Chrystusowi Jezusowi. 5 W Nim zostaliście
wzbogaceni we wszystko, w każde słowo i
wszelką wiedzę, 6 ponieważ świadectwo
Chrystusa utrwaliło się w was. 7 W ten sposób nie
brakuje wam żadnego daru, lecz jedynie
oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa
Chrystusa. 8 On będzie was umacniał aż do końca,
abyście byli bez zarzutu na Dzień Pana naszego
Jezusa Chrystusa.

9 Godny wiary jest Bóg, który powołał was do
wspólnoty ze swoim Synem, Jezusem
Chrystusem, naszym Panem!

30 On zjednoczył nas z Chrystusem Jezusem, który
stał się dla nas Bożą mądrością,
sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem,

1 Kor 2,9–14

Lekcja 21: s. 5, 21

9 Napisano bowiem: czego oko nie widziało ani
ucho nie słyszało, w serce człowieka nie wstąpiło,
to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. 10 Bóg
objawił nam to przez Ducha, a Duch przenika
wszystko, nawet głębokości Boga. 11 Któż bowiem
wie, co kryje się w człowieku, jeśli nie duch
człowieka, który w nim jest? Tak i Boga nikt by
nie poznał, gdyby nie Duch Boży. 12 My nie
otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od
Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga. 13 Nie
głosimy tego uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, ale dzięki pouczeniom Ducha,
przedstawiamy sprawy duchowe tym, którzy są z
Ducha.

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy.

1 Kor 3,16.18–20

Lekcja 21: s. 5, 6

16 Czy nie wiecie, że jesteście świątynią Boga i że
Duch Boży w was mieszka?

18 Nie oszukujcie samych siebie! Jeśli ktoś z was
uważa się za mądrego na tym świecie, niech się
stanie głupim, aby stać się mądrym. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga, gdyż
napisano: Usidla Bóg mędrców mimo ich
przebiegłości. 20 I znowu: Bóg wie, że zamysły
mędrców są czcze.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 21: s. 17, 23

1 Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i
zarządców tajemnic Boga. 2 Od zarządców zaś
oczekuje się, by każdy z nich był wierny.

1 Kor 6,9–12.19–20

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 14, 20, 24, 26, 27

9 Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie otrzymają
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwiąźli, ani mężczyźni współżyjący ze sobą,
10 ani złodzieje, ani zachłanni, ani pijacy, ani
oszczercy, ani zdziercy nie otrzymają królestwa
Bożego. 11 Takimi byli niektórzy spośród was, ale
zostaliście obmyci, uświęceni, uznani za
sprawiedliwych w imię Pana Jezusa Chrystusa i
przez Ducha naszego Boga. 12 Wszystko mi wolno,
ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi
wolno, ale ja niczemu nie poddam się w niewolę.

19 Czy nie wiecie, że wasze ciało jest świątynią
Ducha Świętego, który jest w was? Macie Go od
Boga i nie należycie już do siebie. 20 Bóg przecież
wykupił was za wielką cenę. Oddajcie więc Bogu
chwałę w waszym ciele!

1 Kor 10,13.31–33

Lekcja 21: s. 2, 3, 13, 14, 15, 18, 23

13 Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg,
który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni
ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże
sposób jej przezwyciężenia.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga. 32 Nie
bądźcie powodem upadku ani dla Żydów, ani dla
Greków, ani dla Kościoła Bożego. 33 I ja staram się

podobać wszystkim we wszystkim, bo nie szukam pożytku dla siebie, ale dla wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,31

Lekcja 21: s. 2, 6, 23, 25

31 Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 21: s. 5, 16, 20, 21, 23

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7 Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy, wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar prorokowania, który ustanie, języki, które zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 21: s. 3, 15

33 Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–4

Lekcja 21: s. 19

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszani przez Boga.

2 Kor 2,6–8.11

Lekcja 21: s. 4, 15

6 Ta kara, którą wymierzyła mu większość spośród was, niech już wystarczy. 7 Teraz raczej wybaczcie mu i pocieszcie go, aby nie popadł w większy smutek. 8 Zachęcam też, aby mu okazać miłość.

11 by nie wykorzystał nas szatan, którego zamysły są nam dobrze znane.

2 Kor 3,4–6.18

Lekcja 21: s. 2, 7, 18, 19, 22

4 Taką ufność mamy do Boga dzięki Chrystusowi 5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych, jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił, byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera bowiem zabija, a Duch ożywia.

18 My wszyscy odzwierciedlamy w naszej odkrytej twarzy chwałę Pana i jesteśmy przemieniani na ten sam obraz, zyskując coraz większą chwałę, za sprawą Pana, który jest Duchem.

2 Kor 5,7.9.14–21

Lekcja 21: s. 3, 4, 6, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 24

7 gdyż wciąż jeszcze chodzimy w wierze, a nie w widzeniu.

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko, jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich, a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał. 16 Odtąd więc już nie znamy nikogo według ludzkiej oceny. I chociaż w ten sposób poznaliśmy Chrystusa, teraz już nie tak Go poznajemy. 17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę pojednania.

19 To właśnie Bóg w Chrystusie pojednał świat ze sobą. On nie poczytał ludziom ich grzechów i w nas złożył słowo pojednania. 20 Jesteśmy więc posłani w zastępstwie Chrystusa jako przedstawiciele Boga, który przez nas zachęca. W zastępstwie Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie się z Bogiem! 21 On Tego, który nie znał grzechu, za nas uczynił grzechem, abyśmy stali się w Nim sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 6,14–18

Lekcja 21: s. 15

14 Nie chodźcie z niewierzącymi w cudzym
zaprzęgu. Co bowiem łączy sprawiedliwość z
bezprawiem? Cóż ma wspólnego światło z
ciemnością? 15 Jaka jest zgodność między
Chrystusem a Beliarem? Co łączy wierzącego z
niewierzącym? 16 Co ma wspólnego świątynia
Boga z posągami bożków? To my jesteśmy
świątynią Boga żywego, jak rzekł Bóg:
Zamieszkam z nimi i wśród nich będę się
przechadzał, i będę ich Bogiem, a oni będą moim
ludem. 17 Dlatego wyjdźcie spośród nich i
odłączcie się - mówi Pan - i nie dotykajcie tego, co
nieczyste, a Ja was przyjmę 18 i będę wam Ojcem,
a wy będziecie moimi synami i córkami - mówi
Pan Wszechmocny.

2 Kor 7,1

Lekcja 21: s. 15

1 Umiłowani, skoro posiadamy takie obietnice,
oczyśćmy się ze wszystkiego, co zanieczyszcza
nasze ciało i ducha, i przez bojaźń Bożą
doprowadźmy do końca dzieło uświęcenia.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 21: s. 7, 14, 15, 16, 23

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko
poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do
niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa
Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z
nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i
porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni
są rozsądku.

18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest
wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 11,3–4

Lekcja 21: s. 4

3 Lękam się jednak, aby jak wąż przewrotnie
zwiódł Ewę, tak i wasze myśli nie zostały
zmącone i oddalone od prostoty i nieskazitelności
względem Chrystusa. 4 Chętnie bowiem
przyjmujecie kogoś, kto przychodzi i głosi wam
innego Jezusa niż tego, którego wam głosiliśmy;
bierzecie też innego ducha niż tego, którego już
wzięliście, i ewangelię inną niż ta, którą już
przyjęliście.

2 Kor 12,9–10.20

Lekcja 21: s. 18, 22

9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze
względu na Chrystusa raduję się z moich
słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i
ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy
jestem mocny.

20 Boję się, że gdy do was przybędę, nie zastanę
was takimi, jak bym chciał, a ja dla was okażę się
takim, jakiego byście nie chcieli. Lękam się tego,
że będą u was jakieś spory, zazdrość, gniew,
chorobliwe ambicje, oszczerstwa, obmowy,
zarozumiałość, niepokoje.

2 Kor 13,5

Lekcja 21: s. 2, 14

5 Wypróbujcie samych siebie, czy trwacie w
wierze. Rozeznajcie samych siebie. Czy nie wiecie
o sobie, że Chrystus jest w was? Chyba że
rzeczywiście odpadliście podczas próby.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 21: s. 7, 24

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.
A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze
w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 4,4–7

Lekcja 21: s. 4, 5

4 Gdy jednak wypełnił się czas, Bóg wysłał swego
Syna zrodzonego z kobiety, narodzonego w
czasach Prawa, 5 aby uwolnić tych, którzy
podlegali Prawu, abyśmy się stali przybranymi
dziećmi. 6 A ponieważ jesteście synami, Bóg
wysłał do naszych serc Ducha swego Syna, który
woła: "Abba, Ojcze!. 7 Tak więc nie jesteś już
niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i
dziedzicem z woli Boga.

Ga 5,16–25

Lekcja 21: s. 2, 5, 14, 17, 20, 22, 24, 26, 27

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie. 18
Jeśli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod
Prawem. 19 Uczynki ciała są wiadome:
cudzołóstwo, nieczystość, rozwiązłość, 20
bałwochwalstwo, czary, nienawiść, kłótnie,
zazdrość, gniew, chorobliwa ambicja, waśnie,
rozłamy,

21 zawiść, pijaństwo, hulanki i tym podobne.
Dlatego powtarzam to, o czym mówiłem już
wcześniej: ci, co tak postępują, nie posiądą
królestwa Bożego. 22 Natomiast owocem Ducha
jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć,
życzliwość, wierność, 23 łagodność, opanowanie.
Prawo tu nie jest potrzebne. 24 A ci, którzy należą
do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało
razem z namiętnościami i pożądliwościami. 25
Skoro więc żyjemy mocą Ducha, postępujmy
według Ducha.

Ga 6,1–5

Lekcja 21: s. 20, 21, 22, 26, 27

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy,
którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą
łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ
pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak
wypełnicie prawo Chrystusa. 3 Jeśli ktoś sądzi, że
jest kimś ważnym, podczas gdy nim nie jest, sam
siebie oszukuje. 4 Każdy niech osądza swoje czyny
i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w
porównywaniu się z innymi. 5 Każdy bowiem
poniesie swój własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 21: s. 3, 18

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn
niebieskich wszelkiego błogosławieństwa
duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim
przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed
Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On
przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie
przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki
bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką
mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać
tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim
postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów
wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co
w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my
zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni
przez Tego, który wszystko czyni według
postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili
majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej
złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,
Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest
Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia
tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego
majestat.

Ef 2,5–7.10–18

Lekcja 21: s. 2, 4, 6

5 umarłych z powodu występków, przywrócił nas
do życia z Chrystusem. Łaską jesteście zbawieni!
6 On w Chrystusie Jezusie ożywił nas i posadził na
wyżynach niebieskich, 7 aby w nadchodzących
czasach ukazać niezwykłe bogactwo swojej łaski
poprzez dobroć, jaką darzy nas w Chrystusie
Jezusie.

10 Jesteśmy Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie
Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg dla nas
przygotował, abyśmy zgodnie z nimi postępowali.
11 Dlatego pamiętajcie, że niegdyś wy, poganie -
nazywani nieobrzezanymi przez tych, którzy
siebie nazywają obrzezanymi, z racji znaku
dokonanego ludzką ręką - 12 w tamtym czasie
żyliście bez Chrystusa. Byliście wyłączeni ze
społeczności Izraela i nie mieliście udziału w

przymierzach z obietnicą. Brakowało wam nadziei i bez Boga żyliście na świecie. 13 Lecz teraz wy, którzy niegdyś byliście daleko, w Chrystusie Jezusie staliście się bliscy dzięki Jego krwi. 14 On bowiem jest naszym pokojem. On w swoim ciele z dwóch części uczynił jedno i obalił dzielący je mur wrogości.

15 Uchylił Prawo przykazań zawartych w przepisach, aby z dwóch części stworzyć w sobie jednego nowego człowieka i wprowadzić pokój. 16 On pojednał z Bogiem obie części w jednym ciele przez krzyż, zabijając tę wrogość w sobie. 17 Przyszedł ogłosić dobrą nowinę: pokój wam, którzy byliście daleko i pokój tym, którzy byli blisko. 18 Dzięki Niemu jedni i drudzy mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu.

Ef 4,1–3.15–16.22–32

Lekcja 21: s. 2, 5, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą, delikatnością i cierpliwością znoście jedni drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i wzrastajmy pod każdym względem ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. 16 Z Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując siebie w miłości.

22 że należy odrzucić starego człowieka z jego wcześniejszym sposobem życia, człowieka niszczonego przez zwodnicze żądze. 23 Pozwólcie się odnawiać Duchowi w waszym myśleniu 24 i przyoblecz cie się w nowego człowieka, stworzonego zamysłem Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. 25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy jedno. 26 Gniewajcie się, ale nie grzeszcie: niech słońce nie zachodzi nad waszym gniewem.

27 I nie dawajcie miejsca diabłu! 28 Kto kradnie, niech przestanie kraść i niech raczej pracą własnych rąk zdobywa dobra, którymi będzie mógł wspomagać potrzebujących. 29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb dawało łaskę słuchającym. 30 Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, w którym zostaliście opieczętowani na dzień zbawienia. 31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i wszelkie zło.

32 Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,4.11–20.32

Lekcja 21: s. 2, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 26, 27

4 Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne postępowanie, niedorzeczne gadanie czy niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości.

11 i nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności. Co więcej, ukazujcie je, 12 bo aż wstyd mówić o tym, co u nich dzieje się po kryjomu. 13 Wszystko natomiast, co jest ukazane, wychodzi na jaw dzięki światłu. 14 Wszystko bowiem, co zostaje ujawnione, jest światłem. Dlatego powiedziano: Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a oświeci cię Chrystus. 15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako mądrzy.

16 Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. 17 Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola Pana. 18 Nie upijajcie się winem, przez co dochodzi do rozwiązłości, lecz napełniajcie się Duchem. 19 Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny i natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając Go całym sercem. 20 Zawsze bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i Ojcu w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

32 Jest to wielka tajemnica, a ja mówię w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła.

Ef 6,10–18

Lekcja 21: s. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 26, 27

10 W końcu bądźcie mocni w Panu Jego potężną siłą. 11 Włóżcie pełną zbroję Bożą, abyście zdołali przeciwstawić się zasadzkom diabła. 12 Nie walczymy bowiem przeciw krwi i ciału, ale przeciwko zwierzchnościom i władzom, przeciwko władcom tego świata ciemności, przeciwko złym duchom na wyżynach niebieskich. 13 Dlatego nałóżcie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły mogli stawić opór i ostali się dzięki pokonaniu wszelkich przeszkód. 14 Stańcie więc i przepaszcie wasze biodra prawdą, załóżcie pancerz sprawiedliwości,

15 a na nogi włóżcie gotowość głoszenia dobrej nowiny pokoju. 16 Zawsze miejcie tarczę wiary, dzięki której będziecie mogli gasić wszelkie ogniste pociski Złego. 17 Przyjmijcie też hełm zbawienia oraz miecz Ducha, którym jest Słowo Boże. 18 Przy każdej okazji módlcie się w Duchu, zanosząc prośby i błagania. W tym celu wytrwale czuwajcie na modlitwie za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 21: s. 7, 18, 19

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

9 Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz
bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim
zrozumieniu, 10 abyście umieli rozeznać to, co
słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i
nienaganni do dnia Chrystusa, 11 przynosząc owoc
sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć
i chwałę Bożą.

Flp 2,3–8.13

Lekcja 21: s. 14, 16, 17, 18, 19, 20

3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując
naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż
do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

13 Bóg bowiem sprawia, że pragniecie i działacie
zgodnie z Jego upodobaniem.

Flp 3,7–14.16–20

Lekcja 21: s. 4, 6, 7, 15, 18

7 Jednak ze względu na Chrystusa uznaję za
bezwartościowe wszystko, co przynosiło mi zysk. 8
I naprawdę uważam, że to wszystko jest
bezwartościowe w porównaniu z bezcennym
darem poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana.
Dla Niego odrzucam wszystko i uważam za
śmieci. Pragnę tylko pozyskać Chrystusa 9 i
znaleźć się w Nim, nie w oparciu o własną
sprawiedliwość, pochodzącą z Prawa, ale dzięki
sprawiedliwości, która rodzi się przez wiarę w
Chrystusa i której Bóg udziela na podstawie
wiary. 10 Moim celem jest poznanie Chrystusa,
zarówno przez doświadczenie mocy Jego
zmartwychwstania, jak i przez udział w Jego
cierpieniach. A stając się podobnym do Niego w
Jego śmierci, 11 dojdę w jakiś sposób do powstania
z martwych.

12 Nie twierdzę, że to już osiągnąłem lub stałem
się doskonały. Usiłuję to dopiero zdobyć, gdyż i ja
zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13
Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel.
Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za
mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14
biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

16 Jeśli zaś jesteśmy na właściwej drodze,
podążajmy nią dalej. 17 Bracia, naśladujcie mnie i
patrzcie na tych, którzy postępują według
naszego przykładu. 18 Wielu bowiem postępuje jak
wrogowie krzyża Chrystusa. O nich często wam
mówiłem, a teraz mówię ze łzami. 19 Ich losem jest
zagłada, ich bogiem - brzuch, a ich chwałą -
pohańbienie. Myślą oni w sposób przyziemny. 20
Nasza zaś ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też
oczekujemy Zbawiciela, Pana, Jezusa Chrystusa,

Flp 4,6–9.11–13

Lekcja 21: s. 2, 14, 16, 17, 18, 19, 23

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę. 9 Czyńcie to, czego się
nauczyliście i co przyjęliście, co usłyszeliście i
zobaczyliście we mnie. A Bóg pokoju niech będzie
z wami.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,9–13.19–23

Lekcja 21: s. 2, 3, 6, 18, 23

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to
usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i
prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego
woli we wszelkiej mądrości i duchowym
zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana,
podobając Mu się we wszystkim, przynosząc
owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w
poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni,
zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej
wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie
Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w
dziedzictwie świętych w światłości. 13 On wyrwał
nas władzy ciemności i przeniósł do królestwa
swego umiłowanego Syna,

19 Spodobało się bowiem Bogu, by w Nim
zamieszkała cała pełnia, 20 i aby przez Niego
wszystko pojednać ze sobą - wprowadziwszy
pokój przez krew Jego krzyża, zarówno na ziemi,
jak i w niebie. 21 I was, którzy niegdyś byliście
obcymi i wrogami przez wasze myśli i złe czyny, 22
teraz przez śmierć pojednał w swoim doczesnym
ciele, aby stawić przed sobą jako świętych i
nieskalanych, i nienagannych. 23 Obyście tylko
trwali w wierze, pewni, mocni i niezachwiani w
nadziei Ewangelii, którą usłyszeliście. Ona
została ogłoszona całemu stworzeniu pod niebem,
a ja, Paweł, stałem się jej sługą.

Kol 2,6.9–15

Lekcja 21: s. 2, 4, 7

6 Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako
Pana, dalej w Nim postępujcie:

9 W Nim bowiem pełnia bóstwa zamieszkuje na
sposób cielesny 10 i wy dostępujecie pełni w Nim,
który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.
11 W Nim też zostaliście obrzezani Chrystusowym
obrzezaniem, a nie ludzkim obrzezaniem waszego
doczesnego ciała. 12 Pogrzebani z Nim przez
chrzest, w Nim zostaliście też wskrzeszeni przez
wiarę w moc Boga, który wskrzesił Go z
martwych. 13 Was, którzy byliście umarli z
powodu występków i nieobrzezania waszego
ciała, wraz z Nim ożywił, gdy darował nam
wszystkie występki.

14 On zniszczył obciążające nas zestawienie
długów, które przez swoje zapisy przemawiało
przeciwko nam. Usunął je, przybijając do krzyża.
15 Rozbroił zwierzchności i władze i w Nim
tryumfalnie je poprowadził, wystawiając na pokaz
wobec wszystkich.

Kol 3,1–17.23–25

Lekcja 21: s. 2, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

23 Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla
Pana, a nie dla ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za
to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie
niewolnikami Pana - Chrystusa, 25 bo kto
postępuje niesprawiedliwie, otrzyma odpłatę za
krzywdę, bez względu na to, kim jest.

Kol 4,2.5–6

Lekcja 21: s. 6, 15, 23

2 Bądźcie wytrwali w modlitwie, czuwając na niej
w dziękczynieniu.

5 Postępujcie mądrze względem tych, którzy są z
zewnątrz, wykorzystując każdą okazję. 6 Słowo
wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 1,2–3

Lekcja 21: s. 7

2 Dziękujemy Bogu zawsze za was wszystkich i
pamiętamy o was nieustannie w naszych
modlitwach. 3 Wspominamy przed Bogiem,
naszym Ojcem, wasze dzieło wiary, trud miłości i
stałość nadziei w naszym Panu, Jezusie
Chrystusie.

1 Tes 2,13

Lekcja 21: s. 7, 22

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu,
ponieważ przyjęliście słowo Boże usłyszane od
nas nie jako słowo ludzkie, ale - jak to jest
naprawdę - jako słowo Boga. Ono działa w was,
wierzących.

1 Tes 3,5

Lekcja 21: s. 4

5 Nie mogąc więc dłużej czekać, posłałem
Tymoteusza, aby przyjrzał się waszej wierze, czy
nie zwiódł was kusiciel i nasz trud nie poszedł na
marne.

1 Tes 5,6.8.16–18.21–24

Lekcja 21: s. 6, 14, 15, 16, 17, 18, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy
trzeźwi.

8 My natomiast, którzy należymy do dnia, bądźmy
trzeźwi. Załóżmy pancerz - wiarę i miłość oraz
hełm - nadzieję zbawienia.

16 Zawsze się radujcie! 17 Módlcie się nieustannie!
18 W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem
wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

21 Wszystko badajcie! Trzymajcie się tego, co
dobre, 22 a unikajcie wszystkiego, co złe! 23 Sam
Bóg pokoju niech was w pełni uświęci. Niech was
całych - to jest ducha, duszę i Ciało - zachowa bez
skazy na przyjście naszego Pana Jezusa
Chrystusa. 24 Wierny jest ten, który was powołuje
i On tego dokona.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 1,11–12

Lekcja 21: s. 7

11 Dlatego zawsze modlimy się za was, aby nasz
Bóg uczynił was godnymi powołania, aby z mocą
spełnił każde dobre pragnienie i doprowadził do
końca dzieło wiary. 12 W ten sposób będzie
uwielbione imię naszego Pana, Jezusa, w was, a
wy w Nim dzięki łasce naszego Boga i Pana,
Jezusa Chrystusa.

2 Tes 3,1–3.6

Lekcja 21: s. 5, 22

1 Ponadto, bracia, módlcie się za nas, aby słowo
Pańskie rozszerzało się i było chwalone, tak jak u
was, 2 oraz abyśmy zostali ocaleni od złych i
przewrotnych ludzi, bo nie wszyscy wierzą. 3 Pan
jest wierny! On was umocni i uchroni od złego.

6 Nakazujemy wam, bracia, w imię naszego Pana
Jezusa Chrystusa: Unikajcie każdego brata, który
jest nieposłuszny i nie postępuje zgodnie z
tradycją, którą przejęliście od nas.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,7

Lekcja 21: s. 17

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz
się natomiast w pobożności.

1 Tm 6,17–19

Lekcja 21: s. 16, 17

17 Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie
pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w
Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie,
byśmy z tego korzystali. 18 Niech będą
dobroczynni, niech się bogacą w dobre dzieła,
hojnie rozdając i dzieląc się z innymi. 19 Tak oto
gromadząc skarby na przyszłość, zapewnią sobie
prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,14

Lekcja 21: s. 5

14 Strzeż tego wspaniałego depozytu z pomocą
Ducha Świętego, który w nas mieszka.

2 Tm 2,15.19–22.24–26

Lekcja 21: s. 3, 7, 15, 16, 18, 21

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem
wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i
wiernie przekazuje słowo prawdy.

19 Jednak niewzruszenie trwa mocny fundament
Boży, na którym widnieje napis: Pan zna tych,
którzy do Niego należą oraz Niech unika złego
każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 W
bogatym domu znajdują się nie tylko złote i
srebrne naczynia, ale też z drewna i z gliny. Jedne
są szlachetne, a inne pospolite. 21 Jeśli ktoś
zachowa czystość w tych sprawach, będzie
naczyniem szlachetnym, poświęconym,
pożytecznym dla właściciela domu, przydatnym
do każdej dobrej czynności. 22 Unikaj
młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o
sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi,
którzy czystym sercem wzywają Pana.

24 A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz
powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie
pouczać i cierpliwie znosić przeciwności. 25 Z
delikatnością powinien napominać wrogo do
niego usposobionych. Może kiedyś Bóg zmieni ich
myślenie i dojdą do poznania prawdy. 26 Wówczas
wyrwą się z sideł diabła, w jakie zostali uwikłani,
żeby pełnić jego wolę.

2 Tm 3,15–17

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 13, 19

15 Już od dzieciństwa znasz Pisma święte, które
mogą napełnić cię mądrością prowadzącą do
zbawienia przez wiarę w Chrystusie Jezusie. 16
Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 1,10–16

Lekcja 21: s. 4

10 Jest bowiem wielu nieposłusznych,
opowiadających głupstwa i zwodzicieli. Wywodzą
się oni zwłaszcza spośród obrzezanych. 11 Takim
trzeba zamknąć usta, gdyż dla niegodziwego
zysku niszczą całe rodziny, nauczając
niewłaściwych rzeczy. 12 Jeden z nich, ich własny
wieszcz, powiedział: "Kreteńczycy to zawodowi
kłamcy, złe bestie, brzuchy leniwe. 13 To
świadectwo jest prawdziwe. Właśnie dlatego
upominaj ich surowo, aby zostali uzdrowieni w
wierze, 14 a nie zwracali się ku żydowskim
opowieściom i nakazom ludzi odrzucających
prawdę.

15 Wszystko jest czyste dla tych, którzy są czyści.
Przeciwnie, nic nie jest czyste dla zepsutych i
niewierzących, ponieważ ich umysł i ich sumienie
są zepsute. 16 Twierdzą oni, że znają Boga, a
przeczą temu czynami. Tacy budzą odrazę,
buntują się i są niezdolni do jakiegokolwiek
dobrego czynu.

Tt 2,11–14

Lekcja 21: s. 7, 15

11 Łaska Boża okazała się zbawienna dla
wszystkich ludzi. 12 Ona poucza nas, abyśmy
odrzucili bezbożność i światowe pożądania, a żyli
już teraz, na tym świecie, roztropnie,
sprawiedliwie i pobożnie, 13 oczekując
szczęśliwego spełnienia nadziei i ukazania się
chwały wielkiego Boga i naszego Zbawiciela,
Jezusa Chrystusa. 14 On wydał za nas samego
siebie, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i
oczyścić dla siebie wybrany lud, gorliwy w
pełnieniu dobrych czynów.

Tt 3,5

Lekcja 21: s. 22

5 On zbawił nas nie dzięki sprawiedliwym czynom,
które spełniliśmy, lecz ze względu na swe
miłosierdzie. Stało się to przez odradzającą i
odnawiającą kąpiel w Duchu Świętym.

List do Hebrajczyków

Hbr 2,13–15

Lekcja 21: s. 1, 2, 5, 13, 14, 26, 27

13 A także: Będę pokładał w Nim ufność! Oraz: Oto
Ja i dzieci, które dał Mi Bóg! 14 Skoro więc dzieci
otrzymały udział we krwi i ciele, to również On
sam chciał mieć w nich udział, aby przez śmierć
mógł pokonać diabła, dzierżącego władzę nad
śmiercią, 15 i aby uwolnić tych, którzy bojąc się
śmierci, całe życie podlegali niewoli.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 21: s. 2, 5, 7, 14, 17

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 5,14

Lekcja 21: s. 3, 7, 21

14 Dojrzali zaś przyjmują pokarm stały, gdyż przez
praktykę mają zmysły wyćwiczone do
rozróżniania między tym co dobre i złe.

Hbr 9,14

Lekcja 21: s. 3

14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez
Ducha wiecznego sam siebie złożył jako
nieskalaną ofiarę Bogu, oczyści nasze sumienie z
martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu
żywemu!

Hbr 10,10–14.23–25

Lekcja 21: s. 7, 15, 16, 17

10 Mocą tej woli zostaliśmy uświęceni przez ofiarę
ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze. 11 Każdy
kapłan staje codziennie do służby, składając
wielokrotnie te same ofiary, które nigdy nie mogą
zgładzić grzechów. 12 Ten zaś, po złożeniu jednej
ofiary za grzechy, na zawsze zasiadł po prawej
stronie Boga, 13 czekając odtąd, aż On położy Jego
wrogów jako podnóżek pod Jego stopy. 14 Przez tę
jedną ofiarę uczynił bowiem na zawsze
doskonałymi tych, którzy dostępują uświęcenia.

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej
nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24
Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni,
dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25
Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się
to stało zwyczajem niektórych. Natomiast
zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy,
że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 11,1–40

Lekcja 21: s. 7

1 Wiara jest gwarancją tego, czego się
spodziewamy, i dowodem rzeczywistości
niewidzialnej. 2 Dzięki niej nasi przodkowie
otrzymali świadectwo. 3 Przez wiarę poznajemy,
że światy zostały stworzone słowem Bożym, czyli
to, co widzimy, nie powstało z rzeczy widzialnych.
4 Przez wiarę Abel złożył Bogu ofiarę lepszą niż
Kain, dzięki czemu został uznany za
sprawiedliwego przez samego Boga, który
zaświadczył o jego darach. Choć więc umarł,
przez nią nadal przemawia. 5 Przez wiarę Henoch
został zabrany, aby uniknąć śmierci, i nie
znaleziono go, bo Bóg go zabrał. Już bowiem
przed swym zabraniem otrzymał świadectwo, że
spodobał się Bogu.

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Ten,
kto zbliża się do Boga, musi wierzyć, że On jest i
że nagradza tych, którzy Go szukają. 7 Przez
wiarę Noe otrzymał pouczenie o sprawach
jeszcze niewidocznych, przyjął je poważnie i
zbudował arkę, aby ocalić swoją rodzinę. Przez
wiarę potępił ten świat i stał się dziedzicem
sprawiedliwości, którą otrzymuje się przez wiarę.
8 Przez wiarę Abraham okazał posłuszeństwo
wezwaniu, aby wyruszyć na miejsce, które miał
otrzymać w dziedzictwie. Wyruszył, nie wiedząc,
dokąd zmierza. 9 Przez wiarę przebywał w Ziemi
Obiecanej jak w obcej, pod namiotami mieszkając
z Izaakiem i Jakubem, dziedzicami tej samej
obietnicy. 10 Oczekiwał bowiem miasta opartego
na trwałych fundamentach, którego architektem i
budowniczym będzie sam Bóg.

11 Przez wiarę również Sara, choć bezpłodna, w
podeszłym wieku otrzymała moc wydania
potomstwa, gdyż za wiarygodnego uznała dawcę
obietnicy. 12 Toteż z jednego człowieka,
naznaczonego już śmiercią, zrodziło się
niezliczone mnóstwo, jak gwiazdy na niebie i jak
piasek na brzegu morza. 13 Wszyscy oni pomarli w
wierze i nie doczekali spełnienia obietnic. Ale z
daleka je oglądali i witali, wyznając, że są na
ziemi obcymi i wędrowcami. 14 Ci bowiem, którzy
tak mówią, dowodzą, że dopiero szukają ojczyzny.
15 Gdyby bowiem mieli na myśli tę, z której wyszli,
to znaleźliby sposobność powrotu do niej.

16 Teraz jednak dążą do lepszej ojczyzny, która
jest w niebie. Dlatego Bóg nie wstydzi się, gdy
nazywają Go swoim Bogiem, bo przygotował im
miasto. 17 Przez wiarę Abraham, wystawiony na
próbę, zdecydował się złożyć w ofierze Izaaka.
On, który otrzymał obietnice, poświęcił na ofiarę
jedynego syna. 18 A przecież Bóg mu powiedział:
za twoje potomstwo zostanie uznane potomstwo
Izaaka. 19 Był jednak przekonany, że Bóg może
nawet wskrzesić umarłego, i dlatego odzyskał go
jakby na pouczenie. 20 Przez wiarę w rzeczy
przyszłe Izaak pobłogosławił Jakuba i Ezawa.

21 Przez wiarę Jakub, umierając, pobłogosławił
obu synów Józefa, a sam pokłonił się przed
wierzchołkiem jego łaski. 22 Przez wiarę Józef,
zanim umarł, wspomniał o wyjściu Izraelitów i
wydał polecenie co do swego pogrzebu. 23 Przez
wiarę rodzice Mojżesza ukrywali go po urodzeniu
przez trzy miesiące, ponieważ widzieli w dziecku
piękno i nie ulękli się dekretu władcy. 24 Przez
wiarę Mojżesz, gdy stał się dojrzały, nie chciał
uchodzić za syna córki faraona. 25 Wolał raczej
cierpieć razem z ludem Bożym, niż korzystać z
przemijającej rozkoszy grzechu.

26 Uznał zniewagi znoszone dla Chrystusa za
bogactwo większe niż skarby Egiptu, ponieważ
spodziewał się odpłaty. 27 Przez wiarę opuścił
Egipt, nie lękając się gniewu władcy. Stał się
wytrwały, jak gdyby widział Niewidzialnego. 28
Przez wiarę obchodził Paschę i dokonał
pokropienia krwią, aby Niszczyciel nie poraził
pierworodnych Izraela. 29 Przez wiarę przeszli oni
Morze Czerwone jak suchą ziemię, a Egipcjanie
utonęli, próbując uczynić to samo. 30 Przez wiarę
upadły mury Jerycha, gdy wokół nich chodzili
przez siedem dni.

31 Przez wiarę nierządnica Rachab nie zginęła
razem z tymi, którzy okazali się nieposłuszni,
gdyż gościnnie przyjęła zwiadowców. 32 Cóż
jeszcze mogę dodać? Zabrakłoby mi czasu,
gdybym chciał opowiadać o Gedeonie, Baraku,
Samsonie, Jeftem, Dawidzie, Samuelu i
prorokach. 33 Przez wiarę pokonali oni królestwa,
dokonali dzieł sprawiedliwości, doczekali się
spełnienia obietnic, zamknęli lwom paszcze, 34
stłumili żar ognia, uniknęli ostrza miecza, okazali
moc nad słabością i waleczność na wojnie, odparli
wojska cudzoziemskie. 35 Kobiety odzyskały swych
zmarłych przez zmartwychwstanie. Inni woleli
tortury zamiast możliwości wykupienia, aby
otrzymać lepsze zmartwychwstanie.

36 Jeszcze inni doświadczyli szyderstw, chłosty,
kajdan i więzienia. 37 Kamienowano ich,
przerzynano piłą, ścinano mieczem. Tułali się w
skórach owczych i kozich, cierpieli niedostatek,
ucisk i poniewierkę. 38 Świat nie był ich godny.
Błądzili po miejscach pustynnych, po górach,
jaskiniach i rozpadlinach ziemi. 39 A jednak ci
wszyscy, choć przez wiarę otrzymali świadectwo,
nie doczekali spełnienia obietnicy. 40 Bóg bowiem
ze względu na nas przygotował coś
wspanialszego, ażeby bez nas nie osiągnęli oni
celu!

Hbr 12,1–3.5–13

Lekcja 21: s. 6, 7, 18, 19, 22

1 Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały
zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co
nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo
przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych
nam zawodach! 2 Wpatrujmy się w Jezusa, który
jest dawcą naszej wiary i jej celem. On zamiast
należnej Mu radości wolał przyjąć krzyż, nie
bojąc się jego hańby. Teraz zasiada po prawej
stronie tronu Boga. 3 Rozważcie więc dobrze, jak
wielkiej wrogości doznał On ze strony
grzeszników, abyście nie upadli na duchu,
ulegając zniechęceniu.

5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo
kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie!

10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas,
jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra,
dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne
karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne,
lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje
w wychowankach pokojem i sprawiedliwością. 12
Dlatego: Wyprostujcie omdlałe ręce i osłabione
kolana! 13 Wyrównajcie ścieżki, po których
kroczycie! Oby potykający się nie zbłądził, lecz
odzyskał zdrowie!

Hbr 13,15

Lekcja 21: s. 15

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy
ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg
wyznających Jego imię.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–8.14–15.22–25

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 14, 17, 18, 20, 21, 23

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów. 6 Niech prosi z
wiarą i bez powątpiewania. Kto bowiem wątpi,
jest jak wzburzona morska fala, którą wiatr miota
w różne strony.

7 Taki niech się nie spodziewa, że otrzyma
cokolwiek od Pana, 8 skoro jest wewnętrznie
rozdarty i niestały we wszystkim, co czyni.

14 Każdego bowiem kusi jego własna pożądliwość,
która odwodzi od dobra i nakłania do zła. 15 Gdy
pożądliwość pocznie, rodzi grzech. A gdy grzech
jest dojrzały, płodzi śmierć.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

Jk 2,10.14–26

Lekcja 21: s. 7, 18

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

14 Bracia moi! Jaki z tego pożytek, jeśli ktoś mówi,
że wierzy, a nie potwierdza tego czynami? Czy
taka wiara może go zbawić? 15 Gdyby więc twój
brat lub siostra byli nadzy lub głodni, 16 a ty byś
im powiedział: "Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i
posilcie, lecz nie dałbyś im tego, czego potrzebuje
ciało, jakąż będą mieli z tego korzyść? 17 Tak więc
wiara, która nie jest potwierdzona czynami
martwa jest sama w sobie. 18 Może ktoś powie:
"Ty wierzysz, a ja wypełniam uczynki. Pokaż mi
twoją wiarę, która nie jest potwierdzona
uczynkami, a ja ci pokażę moją wiarę, za którą
idą czyny.

19 Wierzysz, że jest jeden Bóg? Dobrze czynisz.
Lecz demony też wierzą i ze strachu drżą. 20
Chcesz się przekonać, próżny człowieku, że wiara
niepotwierdzona czynami nic nie daje? 21 Czy nasz
ojciec, Abraham, nie dzięki uczynkom został
uznany za sprawiedliwego, kiedy położył swojego
syna Izaaka na ołtarzu? 22 Widzisz więc, że wiara
współdziałała z jego uczynkami i przez nie stała
się doskonała. 23 Tak wypełniło się Pismo, które
mówi: Abraham uwierzył Bogu i dlatego został
przez Niego usprawiedliwiony. Nazwano go też
przyjacielem Boga.

24 Widać więc, że człowiek zostaje uznany za
sprawiedliwego dzięki uczynkom, a nie dzięki
samej tylko wierze. 25 A nierządnica Rachab, czy
nie przez swoje czyny została zbawiona? Przecież
udzieliła schronienia zwiadowcom i uratowała
ich, odsyłając inną drogą. 26 Jak więc ciało bez
ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest
martwa.

Jk 4,7.13–17

Lekcja 21: s. 1, 3, 4, 8, 15, 17, 18

7 Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się
natomiast diabłu, a ucieknie od was.

13 Dlaczego teraz mówicie: "Dziś lub jutro
pojedziemy do tego miasta, zatrzymamy się tam
przez rok, będziemy handlować i zarabiać? 14 Nie
wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie?
Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i
zaraz znika. 15 Powinniście raczej mówić:
"Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli
żyć będziemy. 16 Wy jednak jesteście zarozumiali i
wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła 17 Kto
bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni,
popełnia grzech.

Jk 5,16

Lekcja 21: s. 15, 18, 23

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,6–7.13–22

Lekcja 21: s. 3, 7

6 Dlatego cieszcie się już teraz, nawet jeśli
musicie jeszcze odczuwać smutek z powodu
różnych doświadczeń. 7 Są one potrzebne dla
wypróbowania waszej wiary, o wiele cenniejszej
od przemijającego złota, które przecież oczyszcza
się w ogniu. Ukaże się ona w pełnym blasku, a wy
doznacie chwały, uznania i czci, gdy objawi się
Jezus Chrystus.

13 Dlatego bądźcie gotowi i trzeźwi! Wytrwale
pokładajcie nadzieję w łasce, której dostąpicie w
dniu objawienia Jezusa Chrystusa! 14 Bądźcie jak
posłuszne dzieci i nie ulegajcie żądzom, które
dawniej wynikały z waszej niewiedzy. 15 W całym
swym postępowaniu stańcie się świętymi na wzór
Świętego, który was powołał. 16 Jest bowiem
napisane: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty.
17 Jeżeli Ojcem nazywacie Tego, który bezstronnie
sądzi każdego według jego własnych uczynków, w
bojaźni Bożej przeżyjcie czas waszego ziemskiego
wygnania.

18 Wiecie bowiem, że z waszego odziedziczonego
po przodkach głupiego postępowania, zostaliście
odkupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub
złotem, 19 ale drogocenną krwią Chrystusa jako
Baranka bez skazy i zmazy. 20 On został do tego
wyznaczony przed początkiem świata, ukazał się
zaś przy końcu czasów ze względu na was. 21
Dzięki Niemu wierzycie w Boga, który Go
wskrzesił z martwych i obdarzył chwałą. Dlatego
zawsze kierujcie waszą wiarę i nadzieję ku Bogu!
22 Posłuszni prawdzie oczyściliście swoje dusze,
aby osiągnąć szczerą miłość braterską. Dlatego z
całego serca i wytrwale miłujcie się nawzajem!

1 P 2,1.9–16.24–25

Lekcja 21: s. 2, 3, 13, 14, 15, 21

1 Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i
obłudę, zawiść i wszelkie obmowy!

9 Wy zaś jesteście ludem wybranym, królewskim
kapłaństwem, narodem świętym, ludem, który
jest szczególną własnością Boga! Głoście więc
wielkie dzieła Tego, który was wezwał z
ciemności do swego przedziwnego światła! 10
Dawniej nie byliście ludem, teraz zaś staliście się
ludem Bożym! Nie było dla was miłosierdzia,
teraz zaś zaznaliście miłosierdzia! 11 Umiłowani,
proszę was jako wygnańców i pielgrzymów,
abyście się powstrzymali od zmysłowych żądz,
które przeciwstawiają się duszy. 12 Wśród pogan
zachowujcie się nienagannie, aby ci, którzy was
oczerniają jako złoczyńców, patrząc na wasze
dobre czyny, mogli chwalić Boga w dniu
nawiedzenia. 13 Ze względu na Pana
podporządkujcie się każdej władzy ustanowionej
przez ludzi. Szanujcie króla jako najwyższego
władcę

14 i zarządców, ponieważ zostali przez niego
upoważnieni, aby karać złych i nagradzać
dobrych. 15 Taka jest bowiem wola Boża: abyście
swoim dobrym postępowaniem zmuszali do
milczenia niewiedzę głupich ludzi. 16 Jesteście
ludźmi wolnymi, nie wykorzystujcie więc wolności
jako pretekstu do czynienia zła. Jako słudzy Boga

24 W swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo
krzyża, abyśmy zerwali z grzechem i żyli
sprawiedliwie. Zostaliście bowiem uzdrowieni
przez Jego rany! 25 Byliście jak zbłąkane owce, ale
nawróciliście się do waszego Pasterza i Stróża
waszych dusz.

1 P 3,8–9.15–16.18

Lekcja 21: s. 6, 7, 15, 16, 21, 23

8 W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni
współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie
miłosierni i pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło
ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie
dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście
otrzymali błogosławieństwo.

15 Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako
świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć
każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej
nadziei. 16 Bądźcie jednak delikatni i pełni
respektu. Zachowujcie czyste sumienie, aby
zawstydzić tych, którzy was oczerniają i urągają
waszemu chrześcijańskiemu postępowaniu.

18 Bo i Chrystus raz za grzechy cierpiał -
sprawiedliwy za niesprawiedliwych - aby was
przyprowadzić do Boga. Jego ciało wprawdzie
zabito, ale mocą Ducha został przywrócony do
życia.

1 P 4,10–11

Lekcja 21: s. 17, 18

1 P 4–10 (pobrano: 1 P 4,10): W druku: 1 P 4-10. Pierwszy List Piotra nie ma rozdziałów 6-10; z kontekstu (służenie innym) chodzi o 1 P 4,10.

10 Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki
każdy z was otrzymał. 11 Jeśli ktoś przemawia,
niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech
to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we
wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa
Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków.
Amen.

1 P 5,7–10

Lekcja 21: s. 3, 4, 6, 8, 13, 15, 16

7 Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a
On zatroszczy się o was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak
ryczący lew i szuka, kogo by pożreć. 9 Mocni
wiarą stawiajcie mu opór. Wiedzcie, że takie
same cierpienia muszą znosić wasi bracia w
świecie. 10 A najłaskawszy Bóg, który was powołał
do swojej wiecznej chwały w Chrystusie, po
krótkich cierpieniach sam was udoskonali,
umocni, utwierdzi i ugruntuje.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 18, 22

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez
poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego
boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5
Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary
dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do
poznania opanowanie, do opanowania
wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

7 do pobożności braterską życzliwość, a do
życzliwości braterskiej miłość. 8 Gdy będziecie w
nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa
Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu
bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący;
zapomniał, że został oczyszczony ze swych
dawnych grzechów. 10 Dlatego, bracia, dołóżcie
starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i
wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie
upadniecie. 11 Wtedy otworzy się przed wami
szeroko wejście do wiecznego królestwa naszego
Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

2 P 2,19

Lekcja 21: s. 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

19 Wolność im obiecują, choć sami pozostają w
niewoli zepsucia. Każdy bowiem popada w
niewolę tego, czemu ulega.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 21: s. 14, 15, 18, 23

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest
wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz
oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 2,3–6.9–11.15–27

Lekcja 21: s. 2, 4, 5, 14, 24

3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy, jeżeli
przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi, że Go
zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto natomiast
zachowuje Jego słowa, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała - po tym rozpoznajemy, że
jesteśmy w Nim. 6 Kto mówi, że trwa w Nim,
powinien tak żyć, jak On żył.

9 Kto mówi, że trwa w światłości, a nienawidzi
swego brata, wciąż jest w ciemności. 10 Kto miłuje
swego brata, trwa w światłości i nie staje się dla
nikogo przyczyną upadku. 11 Kto zaś nienawidzi
swego brata, trwa w ciemności i chodzi w
ciemności. Nie wie, dokąd zmierza, ponieważ
ciemności oślepiły jego oczy.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie.
Jeżeli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości
Ojca. 16 Wszystko bowiem, co jest na świecie:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha ze
spraw doczesnych nie pochodzi od Ojca, lecz od
świata. 17 Świat jednak przemija, a z nim jego
pożądliwość. Kto natomiast wypełnia wolę Bożą,
trwa na wieki. 18 Dzieci, jest już ostatnia godzina i
- jak słyszeliście - antychryst przychodzi. Pojawiło
się nawet wielu antychrystów i po tym
poznajemy, że jest to ostatnia godzina. 19 Wyszli
oni spośród nas, lecz nie należeli do nas. Gdyby
bowiem należeli do nas, pozostaliby z nami.
Opuścili nas jednak, aby się ujawniło, że nie
wszyscy należą do nas.

20 Wy natomiast macie namaszczenie od
Świętego, którego wszyscy znacie. 21 Nie
napisałem wam, że nie znacie prawdy, ale że ją
znacie i wiecie, że żadne kłamstwo nie pochodzi z
prawdy. 22 Któż jest kłamcą jak nie ten, kto nie
uznaje, że Jezus jest Chrystusem? Antychrystem
jest ten, kto nie uznaje Ojca i Syna. 23 Każdy, kto
nie uznaje Syna, nie ma też łączności z Ojcem, a
kto wyznaje Syna, ma także łączność z Ojcem. 24
Niech trwa w was to, o czym słyszeliście od
początku. Jeżeli przetrwa w was to, o czym
słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać
w Synu i w Ojcu.

25 A obietnicą, którą On nam dał, jest życie
wieczne. 26 Napisałem wam o tym z powodu tych,
którzy wprowadzają was w błąd. 27 W was trwa
namaszczenie, które otrzymaliście od Niego i nie
potrzebujecie, żeby ktoś was pouczał. Jego
namaszczenie, które jest prawdziwe, a nie
fałszywe, poucza was o wszystkim. Trwajcie więc
w tym, czego was nauczył.

1 J 3,3–10.14–16.18

Lekcja 21: s. 1, 2, 7, 13, 14, 16, 21

3 Każdy, kto pokłada w Nim tę nadzieję, staje się
czysty, jak On jest czysty. 4 Każdy, kto popełnia
grzech, dopuszcza się bezprawia, bo grzech jest
bezprawiem. 5 Wiecie też, że On ukazał się po to,
aby zgładzić grzechy, a w Nim nie ma grzechu. 6
Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy. Każdy, kto
grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał. 7 Dzieci,
niech was nikt nie wprowadza w błąd. Ten, kto
postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, jak
On jest sprawiedliwy.

8 Kto natomiast popełnia grzech, pochodzi od
diabła, bo diabeł grzeszy od początku. Syn Boży
ukazał się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. 9
Każdy, kto się z Boga narodził, nie popełnia
grzechu, bo ma w sobie zalążek życia Bożego. Nie
może więc grzeszyć, gdyż narodził się z Boga. 10
Po tym można odróżnić dzieci Boże od dzieci
diabła: każdy, kto nie postępuje sprawiedliwie,
nie pochodzi od Boga, podobnie jak ten, kto nie
miłuje swego brata.

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje,
trwa w śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego
brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca,
nie ma w sobie życia wiecznego. 16 Po tym
rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje
życie. My także powinniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz
czynem i prawdą.

1 J 4,4.7–11.20–21

Lekcja 21: s. 2, 5, 13, 14, 26, 27

4 Wy, dzieci, od Boga jesteście i pokonaliście ich,
bo Ten, który działa w was, jest potężniejszy od
tego, który działa w świecie.

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała
się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat
swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak
umiłował, to my również powinniśmy miłować się
wzajemnie.

20 Jeżeli ktoś powie: "Miłuję Boga, a jednocześnie
nienawidzi swego brata, jest kłamcą. Kto nie
miłuje swego brata, którego widzi, nie może
miłować Boga, którego nie widzi. 21 Takie
otrzymaliśmy od Niego przykazanie, aby ten, kto
miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,1–5.11–15

Lekcja 21: s. 1, 2, 5, 7, 16, 19, 20, 23, 24, 26, 27

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem,
narodził się z Boga. Każdy zaś, kto miłuje Tego,
który zrodził, miłuje również Tego, który z Niego
jest zrodzony. 2 Po tym rozpoznajemy, że
miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i
postępujemy zgodnie z Jego przykazaniami. 3
Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4
Wszystko bowiem, co z Boga zostało zrodzone,
zwycięża świat. A tym zwycięstwem, które
zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 Bo kto
zwycięża świat, jak nie ten, kto wierzy, że Jezus
jest Synem Bożym?

11 A świadectwo to jest takie, że Bóg dał nam życie
wieczne, które jest życiem w Jego Synu. 12 Kto
przyjmuje Syna, ma życie. Kto nie przyjmuje Syna
Bożego, nie ma życia. 13 Napisałem to wam,
wierzącym w imię Syna Bożego, abyście
wiedzieli, że macie życie wieczne. 14 A taka jest
pełna ufność, którą w Nim pokładamy, że gdy Go
prosimy o to, co zgadza się z Jego wolą, On nas
wysłuchuje. 15 Jeśli więc wiemy, że nas
wysłuchuje, gdy Go prosimy, wiemy też, że spełni
to, czego oczekujemy.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 21: s. 19, 20

6 Miłość polega na tym, że żyjemy według Jego
przykazań. A przecież przykazaniem, które
słyszeliście od początku, jest to, abyście żyli w
miłości.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 21: s. 18, 19

24 Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec
od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z
radością przed Jego majestatem. 25 Jemu niech
będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez
Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków,
teraz i po wszystkie wieki. Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,5

Lekcja 21: s. 18

5 Pamiętaj, skąd spadłeś. Nawróć się i postępuj
jak na początku, bo jeśli nie, to przyjdę do ciebie i
przesunę twój świecznik z jego miejsca.

Ap 12,9.11

Lekcja 21: s. 4

9 Zrzucono więc wielkiego smoka, dawnego węża,
nazywanego diabłem i szatanem. Ten, który
zwodzi cały świat, został zrzucony na ziemię, a
razem z nim zrzucono jego aniołów.

11 lecz oni go pokonali dzięki krwi Baranka i dzięki
słowu swojego świadectwa; i nie umiłowali swego
życia - aż do śmierci.